

اثر نوسانها و شوری آب زیرسطحی بر اشکال مختلف آهن در برخی از خاک‌های خوزستان

مصطفی پژوهان نیا^۱ - مصطفی چرم^۲ - سیروس جعفری^{۳*}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۳/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۱/۲۳

چکیده

اشکال آهن و نسبت آن‌ها در خاک می‌تواند درجه تکاملی خاک‌ها را نشان دهد. هدف از این تحقیق، تعیین همبستگی بین شوری و سطح آب زیرسطحی بر تکامل خاک و اثرات زهکشی بر تشکیل این فرایندها در شرایط خاک‌های شور و غیرشور است. برای این منظور ۱۲ خاک‌رخ و ۶ مته در مناطق حاشیه جنوبی شوش و عبدالخان در استان خوزستان حفر گردید. خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک و اشکال آهن خاک به دو روش دیتیونایت سدیم (Fe₀) و اکزالات آمونیوم (Fe₀) عصاره‌گیری و اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که نسبت آهن اکزالات به آهن دیتیونایتی در این خاک‌ها تحت تأثیر شوری، بافت خاک، مواد آلی، کشت و کار، سطح آب زیرسطحی متفاوت است. شوری برخی از خاک‌خاها سبب شده که ریزجانداران مؤثر بر فرایند اکسایش و احیا امکان فعالیت نداشته باشند. بین مقدار شوری آب و Fe₀ و مقدار شوری آب و Fe₀ همبستگی مثبتی ملاحظه شد ($R^2=0.85$). در مناطق شور، تجمع آهن بیشتر به صورت بی‌شکل و در منطقه غیرشور به شکل بلوری بود. این امر نشان دهنده شرایط مناسب برای تشکیل آهن بلوری در منطقه غیرشور است. با افزایش مقدار رس و قدمت کشت و کار، مقدار آهن بلوری هم بیشتر شد. نتایج نشان داد افزایش یون‌های SO₄²⁻ و Cl⁻ در خاک‌ها، باعث واکنش این یون‌ها به آهن شده و مانع از تشکیل آهن بلوری می‌شود و آهن بیشتر به صورت بی‌شکل رسوب نموده است.

واژه‌های کلیدی: آب زیرسطحی، آهن بلوری، شوری و رنگدانه

خاک به صورت بی‌شکل، بلوری ضعیف، بلوری و یا هیدروکسی و اکسی هیدروکسی رنگی مجدد رسوب می‌کند. با افزایش سن خاک، میزان این محصولات افزایش یافته و در نتیجه میزان آهن آزاد اغلب می‌تواند به عنوان شاخصی برای تعیین سن نسبی خاک‌ها به کار ببرد شود (۱۹). ترکیبات آهن بلوری و بی‌شکل با بخش رس خاک پیوند می‌یابند. به نظر می‌رسد اکسیدهای آزاد آهن عامل اتصال ذرات ریز بهم هستند. تبلور خیلی بالا یا کسیدهای آزاد آهن در خاک‌ها، شاید نتیجه محیط اسیدی متوسط، تر و خشک شدن پی در پی و سن بالا باشد (۳۵). تشکیل عوارض اکسید و احیاء به صورت تجمع و تخلیه آهن و منگنز، در اثر نوسان سطح آب زیرسطحی در خاک رخ می‌دهد (۳۶).

الگوهای رنگی و عوارض اکسید و احیاء مهم ترین خصوصیت خاک‌های شالیزار تحت تأثیر نوسان سطح آب زیرسطحی می‌باشد. با استفاده از آن‌ها می‌توان اشباع فصلی این خاک‌ها را پیش‌بینی کرد (۹ و ۱۲). دوره‌های متناوب اکسایش و کاهش در زمان‌های طولانی و به دنبال آن تحرک و تجمع یا تخلیه آهن و منگنز با عمق سطح آب زیرسطحی در ارتباط است (۴). در خاک‌های اشباع ناشی از بالا بودن سطح آب زیرسطحی، زمینه خاک دارای کرومای پایین بوده و

مقدمه

آهن به شکل‌های مختلفی در خاک مشاهده می‌گردد. در کانی‌های اولیه آهن به صورت Fe³⁺ یا Fe²⁺ است که طی هوادیدگی در محیطی با تهویه نامناسب به شکل Fe²⁺ درآمده و آزاد می‌شود. در حالی که در خاک‌های با تهویه مناسب به Fe³⁺ تبدیل و به صورت اکسید و هیدروکسیدهای Fe³⁺ رسوب می‌کند. توزع آهن و اشکال آن شاخصی در ارزیابی تکامل خاک می‌باشد (۳۰). از طرفی مقایسه مقدار آهن در افق‌های مختلف خاک بیانگر میزان آبشویی این عنصر در خاک می‌باشد که در تشخیص انواع خاک به طور اجمالی اهمیت دارد. اکسیدهای آهن باعث پایداری ساختمان خاک می‌شود، به طوری که حتی در محیط اسیدی، در صورتی که شرایط هوادیدگی خاک مناسب باشد آهن به صورت سه ظرفیتی باقی خواهد ماند. در طول هوادیدگی، بخشی از آهن ساختمانی مواد مادری آزاد شده و در

۱ و ۲- دانش آموخته کارشناسی ارشد و استاد گروه علوم خاک، دانشگاه شهید چمران اهواز
۳- دانشیار گروه علوم خاک دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان
(*)- نویسنده مسئول: Email: siroosjafari@yahoo.com

تجمع آهن به شکل بلوری می‌شود (۲۸).

رابطه نزدیکی بین پایداری خاکدانه‌های درشت با اکسیدهای آهن و آلومینیوم نسبت به سایر خصوصیت‌های خاک به ویژه کربن آلی وجود دارد که بیانگر آن است که سزکوئی اکسیدها از فاکتورهای اصلی پایداری خاکدانه‌های درشت هستند (۲). وجود اکسیدهای آهن و آلومینیوم در خاک سبب افزایش جذب سطحی مواد آلی بر روی سطح خاک شده و یا به صورت یک اتصال الکتریکی بین بارهای مثبت اکسیدها و بار منفی رس‌ها قرار می‌گیرند. این مواد همچنین با ایجاد یک پوشش بر روی سطح کانی‌ها مانند پلی بین ذرات اولیه و ثانویه خاک قرار گرفته و آن‌ها را بهم متصل می‌نماید (۲۹).

میزان آهن قابل استخراج با سیترات بی کربنات و دیتیونات سدیم خاک با میانگین وزنی قطر خاکدانه رابطه خطی مثبت و معنی‌داری دارد. مطالعات نشان داد که بین میزان اکسیدهای آهن بی‌شک با پایداری خاکدانه و میزان رس قابل پراکنش خاک رابطه معنی‌داری وجود دارد (۲۵). هیدروکسیدهای آهن و رس‌های کوچک‌تر از ۰/۰۱ میلی‌متر رابطه خطی با میانگین وزنی قطر خاکدانه دارند. وجود این ترکیبات در سطح خاک باعث افزایش جذب ترکیبات آلی در سطح خاک شده که به فرآیند خاکدانه‌سازی در خاک کمک می‌کند (۲۶).

میاگو (۱۵) عنوان داشت در خاک‌های نیجریه اکسیدهای آهن و آلومینیوم و کربنات کلسیم نسبت به مواد آلی خاک در پایداری ساختمان خاک بیشترین نقش را دارد.

نوسان آب زیرسطحی پدیده ای متداول در خوزستان است که باعث ایجاد برخی از تعییرات در خصوصیات خاک‌ها به ویژه در فرایند انتقال و تجمع اکسیدهای آهن و منگنز در خاک شده است. اثرات این عوامل در تعییر خصوصیات خاک به سایر شرایط خاک از جمله شوری یا عدم آن، فعالیت میکروبی، وجود یا عدم وجود ماده آلی در خاک، بافت خاک و بسیاری از خصوصیات دیگر بستگی دارد. لذا مطالعه اشکال مختلف اکسیدهای آهن و تعییرات آن‌ها در خاک در اثر عوامل مختلف می‌تواند به تعیین روند تکامل خاک‌ها کمک نماید. اهداف این مطالعه شامل بررسی نوسان‌ها و کیفیت آب زیرسطحی و همچنین بررسی اثر برخی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک بر اشکال مختلف اکسیدهای آهن موجود در برخی از خاک‌های شور و غیرشور خوزستان می‌باشد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه در ۵۰ کیلومتری شمال اهواز و در مسیر جاده اهواز-شوش قرار دارد. از نظر موقعیت جغرافیایی $۴۸^{\circ}۱۵'$ تا $۴۸^{\circ}۴۰'$ طول شرقی و $۳۱^{\circ}۳۷'$ تا $۳۲^{\circ}۰'$ عرض شمالی واقع گردیده است. با استفاده از نقشه توپوگرافی، تصاویر ماهواره‌ای و بازدیدهای صحراوی، ۶ خاکرخ در جنوب شوش (خاکرخ‌های ۷ تا ۱۲

پوشش‌های هیپو و کوازی آهن اغلب در امتداد دیواره حفره‌ها، ورنگ‌دانه‌ها اغلب در سطوح خاکدانه‌ها قرار می‌گیرند. در خاک‌هایی که شرایط احیاء، ناشی از نفوذ آب سطحی است مقدار ندول و سخت‌دانه‌های رنگین فراوان تر بوده و لکه‌های رنگی غالباً در داخل خاکدانه‌ها می‌باشند (۵، ۳۱ و ۳۶). خاک‌های غرقاب در شرایط احیائی دارای رنگ خاکستری تیره هستند. در این خاک‌ها، آهن و منگنز به شکل احیاء، در طبقات زیرین در روی سطح ریشه و یا نواحی دارای اکسیزن کافی اکسیده شده و به شکل‌های مختلف رسوب می‌کند. رنگ خاک و عوارض ناشی از اکسیداسیون و احیاء از جمله مهم‌ترین خصوصیاتی می‌باشد که از آب زیرسطحی و نوسان آن و همچنین مقدار آب مصرفی برای آبیاری تأثیر می‌پذیرند (۱، ۹، ۳۲، ۳۳ و ۳۴).

بررسی تأثیر سن خاک بر بلورهای اکسید آهن در خاک‌های سواحل رودخانه‌ای با سینین مختلف در ویننا (Vienna) استرالیا نشان داد که نسبت آهن قابل استخراج به اکسالات دیتیونیت (Fe_0/Fe_d) به صورت فزاینده‌ای از $۰/۰۰$ به کمتر از $۰/۰۲$ با افزایش سن خاک کاهش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد که این شاخص برای تشخیص سن و بلوغ خاک قابل اعتماد می‌باشد (۱۴). املاحی مانند سولفید و یا کلر و بی‌کربنات می‌تواند بر رویش کل آهن و منگنز تأثیر بگذارد. به طور کلی شرایط قلیایی باعث رسوب آهن و تبدیل شدن آن به ترکیبات معدنی آهن می‌شود. در صورت وفور این عناصر در آبزیر سطحی و یا خاک، این عناصر قادر به انجام واکنش شیمیایی با آهن و منگنز می‌باشد و ممکن است آن‌ها را رسوب داده و یا با افزایش حلایلت از خاک بشویند (۷). کربنات آهن نیز از ترکیباتی است که نسبت به pH خلی حساس است و در pH‌های کم انحلال خوبی دارد اما در pH بالا انحلال آن کم می‌شود. در فضاهایی که کمبود اکسیزن باشد و pH بالا و بیکربنات وجود داشته باشد FeCO_3 تولید می‌شود (۲۷). نورول و لیندزی (۱۸) گزارش کردند که اضافه کردن FeCl_3 قابل حل به خاک، باعث رسوب Fe(OH)_2 بی‌شک شده است. طی مدت ۳۰ روز، حلایلت Fe^{3+} ، به میزان $۰/۸۴$ واحد لگاریتمی کاهش یافته تا به سطح آهن خاک برسد.

با افزایش سابقه کشت و کار، مقدار آهن قابل استخراج با دیتیونیات افزایش یافته که نشان می‌دهد هر چه سن مزرعه بیشتر شود مقدار اشکال بلورین آهن افزایش می‌یابد و این نشان از افزایش سن هوازگی است. با افزایش سن کشت و کار، مقدار آهن آزاد در خاک کمتر شده و بیشتر به سمت بلوری شدن پیش می‌رود. در لایه‌های سطحی، میزان اشکال بی‌شک به دلیل پیوند با اسیدهای آلی مترشحه از گیاه، بیشتر است. جذب آب و خشک شدن خاک توسط گیاهان باعث تعییر در برخی خواص خاک از جمله تبدیل آهن بی‌شک به شکل بلوری می‌شود (۳۳). ریشه گیاه با ایجاد شکاف در خاک، باعث نفوذ بهتر آب در خاک و ایجاد شرایط احیائی موقعت در آن شده، سپس با جذب آب توسط گیاه و ایجاد شرایط اکسایشی سبب

داشتند: بخشی از این اراضی مسطح بوده و فاقد آب ماندگی در سطح بودند. در این اراضی، شوری خاک از عمق، در اثر تبخیر شدید سطحی بالا آمده و در سطح زمین تجمع یافته است. بنابراین شوری افق‌های سطحی بیشتر از عمق است. خاکرخهای شماره ۱۰۲، ۵۶ شامل این دسته از خاک‌ها است. در این دسته از خاک‌ها، تفاوت چندانی در میزان آهن بلورین در سطح و عمق هر خاکرخ و همچنین در خاکرخهای مختلف وجود ندارد.

با این وجود مقادیر Fe_{e} در عمق، بیشتر از افق‌های سطحی بود که می‌تواند به دلیل اثرات تلاطم سطح آب زیرسطحی بر شرایط احیای آهن و آزاد شدن آن باشد. اگر در زمان احیا آهن، در آب آئیون‌های مانند SO_4^{2-} ، HCO_3^- ، Cl^- و Fe_{d} به مقدار زیاد وجود داشته باشد و غلظت الکتروولیت نیز بالا باشد، آهن با این آئیون‌ها واکنش داده و تولید سولفید، کلرور و یا بی‌کربنات آهن می‌نماید. اغلب این ترکیبات به شکل لپیدوکروسایت و به صورت بی‌شکل در خاک‌های شور با بیکربنات رسوب می‌نمایند. علت بالاتر بودن مقدار آهن بلوری در منطقه غیرشور، مقدار کم ترکیباتی چون سولفات، بی‌کربنات و کلر می‌باشد که آهن در فقدان آن‌ها در دیواره خلل و فرج رسوب نموده و تشکیل رنگدانه می‌دهد.

علت کمتر بودن Fe_{e} در مناطق غیرشور به احیاء آن و افزایش تحرك آن نسبت داده شد که با برخورد به شرایط اکسیدی بیشتر در برخی از منافذ درشت و یا در مجاور ریشه‌های گیاه، اکسید شده و تشکیل نقاط رنگی را می‌دهد ولی در منطقه شور چون باکتری‌ها قادر به فعالیت نمی‌باشند، امکان تجزیه مواد آلی وجود نداشته و لذا شرایط احیایی در خاک حادث نشده که آهن به شکل متحرک درآید. در زمان‌های محدودی که در اثر جریان‌های آبسویی یا خیز موئینگی میزان شوری خاک کم شود، مقداری آهن از ساختار کانی‌ها آزاد شده ولی به دلیل شوری و وجود املال زیاد در محلول خاک، فرصت کافی برای تشکیل بلور نداشته و به صورت بی‌شکل در خاک رسوب می‌نماید (۱۷). در این خاک‌ها، نیمرخ شوری خاک از سطح به عمق رو به کاهش است که بر عکس روند میزان Fe_{e} موجود در خاک‌هاست. به عبارتی در این خاک‌ها با کاهش شوری در افق‌های عمقی و تلاطم آب طی دوره‌ای از سال، میزان آهن بلورین افزایش نشان می‌دهد. به عنوان مثال در خاکرخ ۵ شوری خاک $14/9$ دسی زیمنس بر متر بوده و میزان Fe_{e} $1/460$ دسی افزایش یافته است. به عبارتی در خاک تحتانی با شوری کمتر میزان آهن بیشتر است. همچنین آب ماندگی سبب افزایش میزان ماده آلی خاک شده است. این نتایج با یافته‌های شورتمن و تیلور (۲۴) نیز مطابقت دارد.

در خصوص میزان Fe_{e} در سایر خاکرخهای (شماره ۳ و ۴) آب ماندگی در سطح این خاک‌ها سبب شده است که افق سطحی

در منطقه غیرشور) و ۶ خاکرخ نیز در بخش شمالی عبدالخان در ۵۰ کیلومتری جنوب شرقی شوش (خاک رخ‌های شماره ۱ تا ۶ در منطقه شور) حفر و تشریح گردید. شوری آب زیرزمینی در کلیه آب‌های زیرسطحی اندازه‌گیری شد. نمونه‌برداری از کلیه افق‌های مشخصه خاکرخها صورت گرفت. نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل و پس از آماده‌سازی، بافت خاک به روش هیدرومتر (۳) ۰-۲۲ pH گل اشبع با کمک دستگاه pH‌متر اندازه گیری شد (۲۲). قابلیت هدایت الکتریکی با نسبت ۱:۵ خاک و آب توسط دستگاه هدایت‌سنجه الکتریکی اندازه گیری شد (۲۰). کربن آلی با روش اکسایش تر (۱۱)، کربنات کلسیم معادل (CCE) با روش هضم با اسید کلریدریک و تیتراسیون با سود اندازه گیری شد. برای تعیین آهن کل (بلوری و نسبتاً بلوری) (Fe_{d}) از تیمار سیترات-بیکربنات-دیتیونایت سدیم (CBD) و آهن نسبتاً بلوری (Fe_{o}) از تیمار اکسالات آمونیوم اسیدی استفاده شد. تفاضل مقدار آهن قابل استخراج با دیتیونایت و اکسالات آمونیوم، آهن بلوری خاک (Fe_{c}) فرض شد (۱۷).

جهت اندازه گیری شاخص پایداری خاکدانه از میانگین وزنی قطر خاکدانه (MWD)، از روش کمپرور و زینو (۱۳) استفاده شد. برای این منظور، ابتدا ۵۰ گرم از خاکدانه‌های با قطر ۲ تا ۴ میلی‌متر توزین شد. اندازه سری الک‌های مورد استفاده ۲، $1/5$ ، $1/25$ و $1/۰$ میلی‌متر بوده و به مدت ۵ دقیقه در آب مقطر حرکت داده شد (روش غرقاب در آب). سپس مقدار ذرات باقی مانده بر روی هر الک پس از خشک شدن در آون (با حرارت 105°C درجه سانتی‌گراد) توزین گردید. میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها با استفاده از فرمول $\sum X_i W_i$ محاسبه گردید. برای مقایسه تأثیر شوری بر آزادسازی و تجمع آهن در ضخامت اکسیداسیون و احیایی خاک، از آزمون آماری T-test مستقل استفاده گردید.

نتایج و بحث

تشریح خاکرخها و ویژگی‌های اندازه گیری شده در خاک
خصوصیات فیزیکی و شیمیایی افق‌های مشخصه خاکرخهای شور در جدول ۱ آورده شده است. این خاک‌ها دارای بافت لوم رسی سیلیتی تا لوم ماسه‌ای هستند. میزان ماده آلی خاک کم بوده و در محدوده $1/0-1/7$ درصد قرار دارد. شوری خاک در نسبت ۱:۵ خاک به آب در منطقه شور در محدوده $2/8-16/8$ دسی زیمنس بر متر قرار دارد که نشان از شوری بالایی در منطقه دارد. بیشترین شوری مربوط به خاکرخ ۵ و کمترین آن به خاکرخ ۴ تعلق دارد. میزان کربنات کلسیم معادل در این خاک‌ها در محدوده $38-40$ درصد می‌باشد که تفاوت معنی داری در نمونه‌ها و افق‌های مختلف ندارد.

همه خاک‌های منطقه شور دارای آب زیرسطحی خیلی شور بودند. این خاک‌ها از لحاظ شرایط پستی بلندی در دو دسته قرار

می‌باشد که می‌تواند به شوری کمتر و میزان رس بیشتر این افق مربوط باشد. این نتایج توسط شورتمن و تیلور (۲۴) نیز تایید شده است.

شوری کمتری از سایر افق‌ها داشته و از سویی میزان ماده آلی آن نیز نسبتاً بیشتر باشد. در خاکرخ شماره ۳ اختلاف سطح و عمق اندک بوده ولی در خاکرخ شماره ۴ میزان Fe_{c} در سطح بیشتر از عمق

جدول ۱- برخی از ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاکرخ‌های منطقه شور همراه با طبقه‌بندی آن‌ها

Table 1- Some of physical and chemical soils properties with classification for saline region

CCE %	pH (1:5)	EC (1:5) dS/m	مواد آلی Organic matter %	رس Clay %	سیل Silt %	شن Sand %	بافت Soil texture	$\frac{\text{Fe}_{\text{c}}}{\text{Fe}_{\text{o}}}$	Fe_{o} mg/kg	Fe_{c} mg/kg	عمق cm Deep	افق Horiz on
خاکرخ:۱												
Profile 1												
39.3	7.9	9.8	0.4	27	54	19	SiCL	1.2	753.6	502.8	0-21	A
38.7	7.4	6	0.3	28	53	19	SiCL	1.4	706.6	510.1	21-39	Bw
39.2	7.7	4.2	0.2	30	51	19	SiCL	1.4	789.6	530.0	39-78	C1
38.6	7.7	2.8	0.1	29	53	18	SiCL	1.5	870.5	518.5	780-150	C2
خاکرخ:۲												
Profile 2												
37.9	8	7.1	0.3	29	52	19	SiCL	1.24	645.8	520.4	0-16	A
40.0	7.5	8.1	0.2	27	54	19	SiCL	1.29	637.3	493.2	16-70	C1
39.1	7.9	5.1	0.1	30	51	19	SiCL	1.47	780.0	530.0	70-150	C2
خاکرخ:۳												
Profile 3												
38.9	7.8	4.2	0.5	22	53	25	SiL	1.49	734.2	491.0	0-20	A
37.7	7.8	8.4	0.3	27	54	19	SiCL	1.35	669.2	495.5	20-24	Bw
40.1	7.9	6.4	0.3	28	54	19	SiCL	1.36	685.3	503.8	44-150	C1
خاکرخ:۴												
Profile 4												
37.8	7.9	2.6	0.7	25	52	23	SiL	1.57	830.0	528.8	0-20	A
39.5	8.3	4.9	0.3	12	12	76	SL	1.47	746.5	507.4	20-50	C1
37.8	7.8	8.2	0.2	17	20	63	SL	1.40	725.8	515.1	50-150	C2
خاکرخ:۵												
Profile 5												
39.2	7.4	16.8	0.2	19	51	30	SiL	1.34	618.0	458.6	0-14	A
38.9	7.4	14.9	0.2	27	54	19	SiCL	1.43	661.3	460.1	14-31	Bw
40.4	7.6	8.2	0.3	27	54	19	SiCL	1.45	723.7	497.8	31-64	C1
خاکرخ:۶												
Profile 6												
38.5	7.9	7.8	0.2	20	53	27	SiL	1.11	523.0	470.4	0-17	A
39.3	7.8	5.9	0.3	28	53	19	SiCL	1.62	850.0	515.9	17-60	C1
38.8	7.8	4.8	0.3	28	53	19	SiCL	1.58	817.0	516.0	60-150	C2

.(Soils classification according to keys to soil taxonomy, 2010)

اهن به شکل اکسالات می‌تواند به آزادسازی آن در اثر شرایط احیایی از کانی‌های حاوی یون‌ها مربوط گردد که به دلیل شرایط شوری حاد و همچنین اکسیداسیون سریع قادر به تشکیل بلورهای اکسیدهای آهن در این خاک‌ها نمی‌باشد لذا این شکل از آهن در افق‌های عمقی خاک زیادتر از افق‌های رویی است که شرایط احیایی سبب آزاد شدن آهن از این خاک‌ها شده است.

برای اراضی بدون شرایط آب ماندگی در سطح زمین (خاکرخ‌های شماره ۱، ۲، ۵، ۶) میزان Fe_{c} در افق‌های عمقی به مراتب بیشتر از افق‌های سطحی می‌باشد. حداقل این میزان تفاوت، در خاکرخ ۶ می‌باشد که در افق A به میزان ۵۲۳ میلی‌گرم در کیلوگرم بوده و در افق C2 (عمقی‌ترین افق خاک) به ۸۱۷ میلی‌گرم در کیلوگرم می‌رسد که اختلافی در حدود ۲۹۴ میلی‌گرم در کیلوگرم دارند. افزایش میزان

جدول ۲- برخی از ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی و طبقه‌بندی خاک‌خوارهای منطقه غیرشور

Table 2- Some physical and chemical parameters and classification of non-saline soils region

CCE %	pH (1:5)	EC (1:5) dS/m	مواد آلی Organ ic matter	دس Cla y %	سیلت Silt %	شن San d %	بافت texture	$\frac{Fe_o}{Fe_c}$	Fe _o mg/kg g	Fe _c mg/kg	عمق cm Deep	افق افق Horiz on
خاک‌خوارهای Profile 7												
33.5	7.2	2.9	0.6	41	41	18	SiC	0.38	246. 3	636.6	0-30	A
35.4	7.1	2.5	0.5	36	45	19	SiCL	0.43	256. 1	595.2	30-45	C
خاک‌خوارهای Profile 8												
35.2	7.7	2.4	0.4	36	45	19	SiCL	0.42	252. 6	598.4	0-12	A
37.6	7.8	0.7	0.3	29	54	17	SiCL	0.53	278	520.8	12-38	C1
36.4	8.0	0.8	0.3	34	47	19	SiCL	0.47	276	585.3	38-98	C2
خاک‌خوارهای Profile 9												
32.4	7.6	3.6	0.4	42	41	17	SiC	0.36	248. 1	685.5	0-20	A
35.6	7.6	2.3	0.3	41	41	18	SiC	0.39	243. 6	624.2	20-71	C1
37.2	7.7	1.5	0.4	33	49	18	SiCL	0.45	263. 7	680.6	71-96	C2
38.1	7.8	0.9	0.2	35	46	19	SiCL	0.44	262. 6	590	96-150	C3
خاک‌خوارهای Profile 10												
36.2	7.8	0.5	0.4	31	51	18	SiCL	0.49	283. 1	566.6	0-17	A
37.3	8.6	0.3	0.3	32	50	18	SiCL	0.47	271	574.6	17-50	C1
36.4	8.2	0.2	0.2	31	51	18	SiCL	0.49	282. 2	565	50-90	C2
خاک‌خوارهای Profile 11												
35.0	7.6	0.2	0.3	38	44	18	SiCL	0.46	286. 7	612.5	0-17	A
37.1	7.7	0.2	0.3	43	41	16	SiC	0.34	243. 2	702.2	17-50	Bw
36.4	7.8	0.4	0.1	32	50	18	SiCL	0.48	276. 8	572.1	50-150	C
خاک‌خوارهای Profile 12												
36.3	8.1	0.8	0.4	30	51	19	SiCL	0.56	302. 5	534	0-20	A
37.2	7.9	0.2	0.2	35	47	18	SiCL	0.46	273. 3	587.5	20-37	Bw
36.4	8.1	0.2	0.2	30	52	18	SiCL	0.50	270. 2	540.3	37-150	C

(Soils classification according to, keys to soil taxonomy, 2010)(۲۰۱۰) رده‌بندی خاک‌های اساس کلید رده بندی خاک

آهن غیربلوری یا Fe_0 می‌باشد. نتیجه دیگر آن است که به استثنای خاکرخ‌های شماره ۷ و ۸ میزان آهن Fe_0 در سطح بیش از همین شکل آهن در عمق می‌باشد. خاکرخ‌های ۷ و ۸ از ضخامت نسبی کمتری نسبت به دو خاکرخ دیگر برخوردار می‌باشند که همین امر سبب شده است که بین سطح و عمق این دو خاک تفاوت کمتر باشد. همچنین در این اراضی نسبت آهن غیربلوری به بلوری به کمتر از ۳۰٪ میزان آن در خاک‌های شور بالغ می‌گردد. به عبارتی این نسبت به شدت کاهش یافته است.

بیشترین میزان Fe_0 در خاکرخ شماره ۱۱ و به میزان ۷۰۲/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک بالغ می‌گردد. این میزان زیاد در افق Bw می‌تواند به تجمع آهن احیایی ناشی از خیزمویینگی از عمق و تجمع آن در افق زیرسطحی مربوط باشد. فرآیند خیزمویینگی در اراضی مناطق شور و غیرشور عامل اصلی بالا آمدن سطح آب زیرسطحی است که در اثر کاهش پتانسیل آب از سطح به عمق (در اثر تبخیر سطحی) تشدید می‌گردد.

در ارزیابی درجه تکامل خاک از نسبت $\text{Fe}_0/\text{Fe}_{\text{c}}$ استفاده می‌شود. در مراحل اولیه تکامل خاک، میزان آهن عصاره‌گیری شده با تیمار اکسالات از میزان آهن بلوری بیشتر بوده و موجب می‌شود که نسبت $\text{Fe}_0/\text{Fe}_{\text{c}}$ افزایش یابد. لذا با توجه به اینکه روند تکاملی در خاک‌های شور به دلیل عدم امکان فعالیت موجودات زنده کمتر از منطقه غیرشور می‌باشد، نشان دهنده تکامل بیشتر خاک‌های منطقه غیرشور است. بالاتر بودن این نسبت می‌تواند به علت حضور ماده آلی و رطوبت بالاتر و زمان کمتر تبلور باشد که با نتایج هوانگ و همکاران (۱۰) مطابقت دارد.

همچنین نتایج نشان داد با افزایش سن خاک، انجام عملیات کشت و کار و مقدار رس این نسبت کوچک‌تر می‌شود. نتایج حاصل از این مطالعه نشان از تکامل بیشتر خاک‌های منطقه غیرشور دارد. بیشترین مقدار این نسبت در منطقه شور ۱/۶ و کمترین آن نیز با مقدار ۳۴٪ در منطقه غیرشور ملاحظه شد که نشان از قدمت بیشتر فعالیت‌های خاکسازی و هوادیدگی در منطقه غیرشور و در نتیجه تکامل بیشتر این خاک‌ها دارد. این منطقه بخشی از شهرستان شوش می‌باشد که از خواستگاه‌های اولیه تمدن بشر در بین النهرین بوده و آثار باستانی این منطقه، قدمت این تمدن و کشت و کار در آن را به بیش از ۷۰۰۰ سال قبل می‌رساند.

در جدول ۳ نتایج تحلیل آماری برای مقایسه میزان آهن بلوری و بی‌شکل در نمونه‌ها با آزمون (T-test) نشان داده شده است.

در اراضی با شرایط آب ماندگی (خاکرخ‌های ۳ و ۴) بر عکس خاکرخ‌های سری اول، میزان Fe_0 در سطح بیشتر از عمق می‌باشد که به احیا بیشتر در این بخش از خاک نسبت به بخش‌های عمقی تر مربوط می‌گردد. در خاکرخ ۴ میزان Fe_0 در افق A از ۸۳۰ میلی‌گرم در کیلوگرم به ۷۲۶ میلی‌گرم بر کیلوگرم در افق‌های C2 کاهش یافته است. به عبارتی با تغییر شرایط احیایی در این بخش از سطح به عمق، شاهد تغییر روند اکسیداسیون و اجیا در این بخش از خاک می‌باشیم.

تغییرات نسبت $\text{Fe}_0/\text{Fe}_{\text{c}}$ نیز نشان از تفاوت در میزان این نسبت در دو سری از خاک‌های مورد مطالعه دارد. در خاک‌هایی که اشباع خاک از عمق به سطح بوده است (خاکرخ‌های ۱، ۲، ۵ و ۶) این نسبت مشابه با روند تشریح شده در تغییرات میزان Fe_0 و Fe_{c} از سطح به عمق رو به فزونی است. در حالی که برای خاکرخ‌های سری ب (۳ و ۴) این نسبت از سطح به عمق رو به کاهش است که می‌تواند به شرایط تشریح شده در خصوص تغییرات شوری، شرایط احیایی خاک و تغییر میزان ماده آلی خاک مربوط گردد.

خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک خاکرخ‌های غیرشور در جدول ۲ آورده شده است.

خاکرخ‌های منطقه غیرشور، در مجاور شهرستان شوش می‌باشد که یکی از قطب‌های کشاورزی استان است، شوری در این اراضی کمتر از ۳dS/m (به استثناء افق A خاکرخ ۹) می‌باشد. pH به واسطه وجود آهک زیاد، قلیایی می‌باشد. خاک‌ها در راسته‌های انتی سولز و اینسپتی سولز قرار داشته و از تکامل زیادی برخوردار نمی‌باشند. میزان ماده آلی خاک در افق‌های سطحی در محدوده ۸/۰-۳/۰ درصد و در افق‌های زیرین به ۱۰/۱ درصد کاهش می‌یابد. علی‌رغم شوری نسبتاً کم خاک و آبیاری و کشت و کار برای ۲ بار در طول سال در این اراضی، میزان کم ماده آلی خاک را می‌توان به دمای زیاد خاک، چرای بیش از حد و آتش زدن بقایای پس از برداشت، نسبت داد. بافت خاک‌ها در محدوده لوم رسی تا لوم رسی سیلتی است. میزان کربنات کلسیم معادل در این خاک‌ها در برخی از افق‌های سطحی کمی کمتر از زیرسطحی است ولی تفاوت چندانی با همدیگر یا خاک‌های شور ندارد لذا از بررسی اثرات آهک بر جذب یا تشکیل اشکال آهن خودداری شد.

همچنین خاکرخ‌های شماره ۷ و ۸ بروی بستر سنگی کنگلومرایی قرار داشتند. مقدار آهن Fe_0 در سطح با عمق تفاوت چندانی نداشت. برخلاف آن‌چه در مورد خاکرخ‌های منطقه شور بیان شد میزان آهن بلورین یا Fe_{c} در خاک‌های غیرشور به مراتب بیشتر از

جدول ۳- آزمون T-test برای مقایسه شکل‌های مختلف آهن در مناطق شور و غیرشور

Table 3- The T-test for comparison of different iron forms in saline and non-saline regions

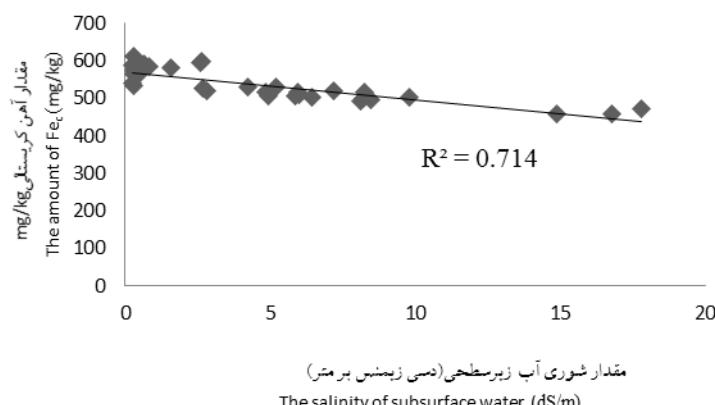
سطح احتمال probability level	آزمون T T test	درجه آزادی Degrees of freedom	انحراف میانگین Standard deviation	میانگین Average	تعداد نمونه Number of sample	منطقه region	نوع آهن kind of iron
0.001**	-7.42	22.893	20.86	503	20	شور Saline	Fe_c
			47.12	592	18	غیرشور Non-saline	
0.001**	24.45	20.752	81.88	725	20	شور Saline	Fe_o
			12.70	267	18	غیرشور Non-saline	

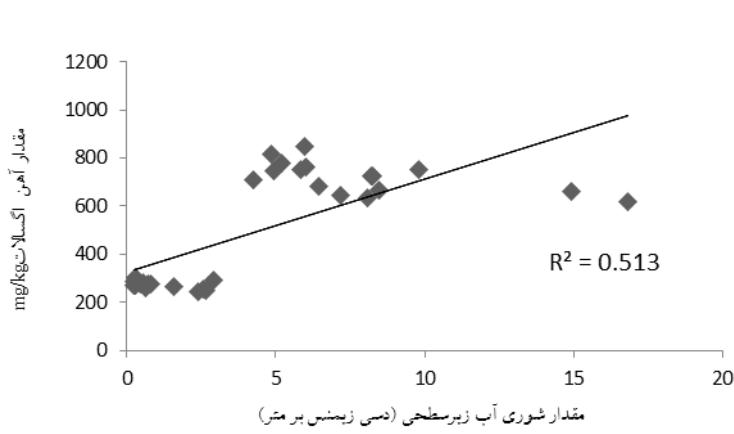
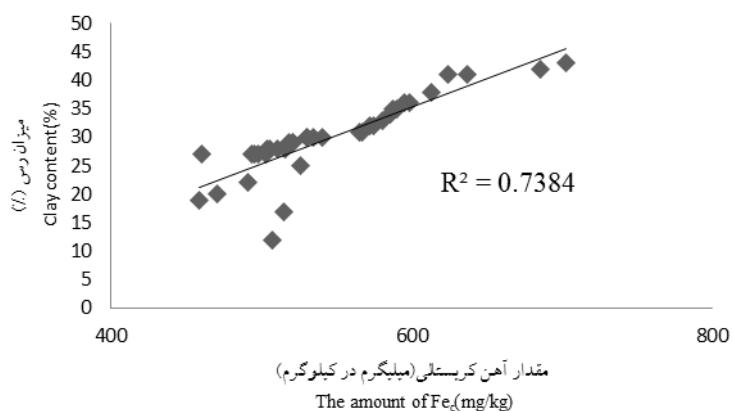
**: معنی‌داری در سطح یک درصد

بر تبلور آهن می‌باشد.

همچنین تفاوت زیادی در غلظت آهن در امتداد عمودی خاکرخ‌های مورد مطالعه ملاحظه شد که به نوسانهای فصلی سطح آب زیرسطحی مربوط می‌باشد. آهن در درون خاک با زهکشی محدود، به طور معمول در طی فرایندهای تر و خشک شدن در قسمت زیرین خاک تجمع می‌باید. توزیع عمودی آهن اگزالت با افزایش عمق تقریباً کاهش می‌یابد. حضور مقدار بیشتری از ماده آلی در سطح خاک برخی خاکرخ‌ها و افزایش آهن قابل استخراج با اکسالات آمونیم نشان می‌دهد که این نوع آهن در پیوند با ماده آلی به خصوص در افق Ap است (۲۱).

این نتایج نشان داد که در دو خاک شور و غیرشور، تفاوت آماری معنی‌داری در سطح ۱٪ بین میزان آهن بلوری و بی‌شكل وجود دارد. در منطقه شور، مقدار آهن بی‌شكل بیشتر است. این افزایش را می‌توان به آزاد شدن سریع ترکیبات آهن در اثر تلاطم آب زیرسطحی در اثر فعالیت بیشتر موجودات زنده در این خاک‌ها نسبت داد که در طول دوره کوتاهی از سال رخ می‌دهد. مقدار آهن بلوری در منطقه غیرشور بیشتر از منطقه شور است که احتمالاً به دلیل وجود شوری زیاد به ویژه یون کلر در منطقه شور می‌باشد که مانع از تبدیل آهن به شکل بلوری می‌شود. شرایط شور و سدیمی تأثیر مثبتی بر تجمع آهن و تشکیل رنگدانه‌ها دارد. میزان شوری و تأثیر آن بسته به ساختمان، بافت خاک، EC و زهکشی متفاوت است. در این دو منطقه تفاوت معنی‌داری بین بلوری شدن وجود دارد که نشان از اثرات شدید شوری

شکل ۱- همبستگی بین شوری و مقدار Fe_c .Figure 1-Correlation between salinity and the amount of Fe_c .

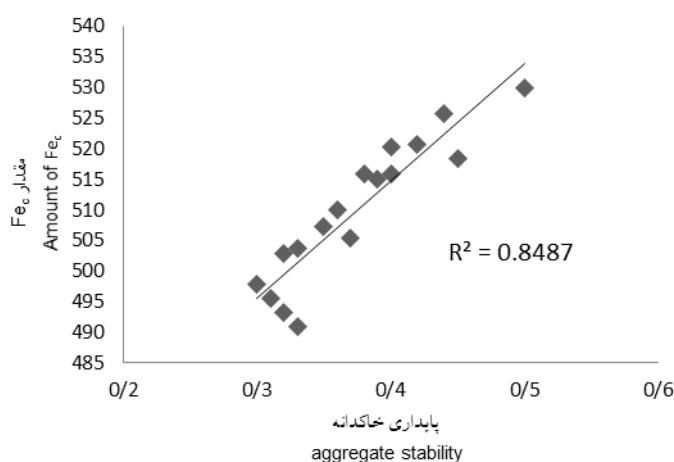
شکل ۲- ضریب همبستگی بین شوری و مقدار Fe_0 Figure 2-Correlation between salinity and the amount of Fe_0 شکل ۳- همبستگی بین Fe_c و میزان رس خاک در کلیه نمونه‌هاFigure 3- The correlation between the amounts of clay and Fe_c in all samples

تشکیل بولور داشته و می‌تواند همراه رس‌ها به افق‌های پائین نیز منتقل شود. مقدار رس در منطقه غیرشور بیشتر از منطقه شور بود. ضریب همبستگی بین مقدار رس و Fe_0 ($R^2=0.7384$) بود. موقعیت نادول‌های اکسیدهای آهن که بیشتر در اطراف حفرات به فاصله کمی از آن‌ها در تشریح صحرایی ملاحظه شد، نشانگر آن است که شرایط اکسیدی درون خاکدانه‌ها، باعث انتقال آهن به بخش بیرونی یا خلل و فرج درشت شده و شرایط اجایی درون ماتریکس خاک، سبب تحرک آهن از درون خاک به بخش‌های سطحی خلل و فرج درشت و رسوب آن‌ها شده است. این پدیده در طی دوره‌های زیادی از سال سبب ایجاد رنگدانه‌های قابل ملاحظه در تشریح صحرایی خاک شده است.

تأثیر مقدار آهن بلوری بر پایداری خاکدانه‌ها
در شکل ۴ تأثیر مقدار آهن بلوری بر پایداری خاکدانه نشان داده شده است.

رابطه شوری آب زیرسطحی و اشکال آهن خاک وجود ضریب همبستگی بالا ($R^2=0.513$) بین میزان شوری آب زیرسطحی و خاک و Fe_0 (شکل ۱) نشان می‌دهد که هرچه مقدار شوری بیشتر گردد، مقدار Fe_c کمتر شده است. همچنین مقدار Fe_0 با افزایش شوری بیشتر شده است که رابطه آن با ضریب همبستگی بالایی بین Fe_0 و شوری ($R^2=0.7384$) در نمودار ۲ نشان داده شده است. برخلاف نتایج نمودار ۱، در نمودار ۲ با افزایش میزان شوری آب زیرسطحی بر میزان آهن اکسالاتی افزوده شده است. در نمودار ۳ رابطه بین مقدار رس و آهن بلوری نشان داده شده است.

همان‌گونه که در نمودار ۳ نشان داده است با افزایش میزان رس، میزان آهن بلوری نیز افزایش یافته است که می‌توان آن را به جذب سطحی آهن توسط رس‌ها نسبت داد. میرابلا و کارسینلی (۱۶) بیان کردند هماتیت و گوئاتیت تمایل زیادی به ارتباط با ذرات رس و

شکل ۴- همبستگی بین مقدار آهن بلوری و پایداری خاکدانه

Figure 4. Effect of crystalline iron on aggregate stability

سطح خاک بوده و یا در عمق خاک، متفاوت است. در اراضی شور با اشباع آب در سطح، میزان Fe_c در سطح بیشتر از عمق بود در حالی که در اشباع عمقی روند برعکس بود. میزان Fe_c در خاک‌های شور به مراتب بیشتر از خاک‌های غیرشور بود. هم چنین میزان Fe_c/Fe_o در خاک‌های شور و غیرشور تفاوت چندانی نداشت. نسبت Fe_c/Fe_o در خاک‌های شور تقریباً بین ۴ تا ۵ برابر خاک‌های غیرشور بود که این امر در اثر کاهش میزان Fe_c در خاک‌های غیرشور می‌باشد. افزایش نسبت Fe_c/Fe_o در خاک‌های شور و کاهش آن در خاک‌های غیرشور نشان از تکامل میزان Fe_c در خاک شده بود. اثرات ماده آلی در افزایش میزان آهن در اشکال Fe_c/Fe_o در خاک‌های غیرشور به مراتب بیشتر از خاک‌های شور بود. با افزایش میزان رس خاک در افق‌ها، میزان Fe_c نیز در خاک افزایش یافت که این امر سبب افزایش میزان رنگدانه‌ها و تجمع آهن در مناطق غیرشور به میزان بیشتر شده بود.

همچنانکه ملاحظه می‌شود با افزایش مقدار آهن بلوری، پایداری خاکدانه افزایش یافته است ($R^2 = 0.85$). اکسیدهای آهن در خاک سبب افزایش جذب مواد آلی بر روی سطوح ذرات خاک شده و یا به دلیل بار الکتریکی غیرهمنام خود با رس‌ها، اتصال الکتریکی بین بارهای مثبت اکسیدها و بار منفی کانی‌های خاک را ممکن می‌سازند و با ایجاد پوششی از این ترکیبات بر روی سطح کانی‌ها مانند پلی بین ذرات اولیه و ثانویه خاک عمل نموده و سبب اتصال ذرات خاک به همدیگر می‌شود. با توجه به وجود ماده آلی کم در خاک‌های خوزستان و همچنین سیستم‌های سنتی خاک‌ورزی، پایداری خاکدانه‌ها کم بوده و عملیات کشاورزی موجب شکسته شدن خاکدانه‌ها می‌شود. با این وجود هرچه میزان آهن بلوری در خاک بیشتر شده، پایداری خاکدانه افزایش یافته است که نشان از تأثیر این عامل در بهبود پایداری خاکدانه‌ها دارد.

نتیجه‌گیری کلی

میزان Fe_c در خاک‌های شور بسته به اینکه اشباع خاک از آب در

منابع

- 1- Akef M., Mahmoodi S., Eghbal K.M., and Sarmadian F. 2003. Studying the changes of physicochemical and micro morphological characteristics of soils in converted natural forests to paddy soils in Fouman at region in Guilan province. *Iran Natural Resources*, 56(4): 407-423.(in Persian with English abstract)
- 2- Barthes B., Kouakoua E., Larré-Larrouy M.C., Razafimbelo T., De Luca E., and Azontonde, A. 2008. Texture and sesquioxide effects on water-stable aggregates and organic matter in some tropical soils. *Geoderma*, 143: 14-25.
- 3- Bouyoucos G.J. 1962. Hydrometer method improved for making particle size analysis of soils. *Agronomy Journal*, 54: 464-465.
- 4- Costantini E.A.C., Pellegrini S., Vignozzi N., and Barbetti R. 2006. Micromorphological characterization and monitoring of internal drainage in soils of vineyard and olive groves in central Italy. *Geoderma*, 131: 388-403.
- 5- Fanning D.S., and Fanning M.C.B. 1989. Soil morphology, genesis and classification. John Wiley and Sons, P: 110-

125.

- 6- Cornell R. M., and Schwertmann U. 2003. The iron oxides: Structure, Properties, Reaction, Occurrence and uses. 2nd Ed. VCH, Weinheim, Germany.
- 7- Gotic M., and Music S. 2007. Mossbauer, FT-IR and Fe SEM investigation of iron oxides precipitated from FeSO_4 solutions. *Journal of Molecular Structure*, 834–836.
- 8- He Y., Vepraskas M.J. Lindbo D.L., and Skaggs R.W. 2003. A method to predict soil saturation frequency and duration from soil color. *Soil Science Society American Journal*, 67: 961-969.
- 9- Hassannezhad H., Pashaee A., Khormali F., and Mohammadian, M. 2008. Morphology and micromorphology of paddy soils under different soil moisture regime and ground water table in Mazandaran Province, Northern Iran. *International Journal Soil Science*, 3(3): 149-156. (in Persian with English abstract)
- 10-Huang L., Hong J. Tan W., Hu H., Liu F., and Wang M. 2008. Characteristics of micromorphology and element distribution of iron-manganese cutan in typical soils of central china. *Geoderma*, 146:40-47.
- 11-Jackson M.L. 1975. Soil chemical analysis advanced course. University of Wisconsin, College of Agriculture. Dept. of Soils, Madison, Wisconsin.
- 12-Jien S.H., Hsue Z.Y., and Chen Z.S. 2004. Relations between morphological color index and soil wetness condition of anthrax aquic soils in Taiwan. *Soil Science*, 169:871-882.
- 13-Kemper W.D., and Rosenau K. 1986. Size distribution of aggregates. P. 425- 442. In Klute, A. (ed.), *Methods of Soil Analysis*, Part 1. USA, Madison, Wisconsin.
- 14-Lair G.J., Hrachowitz M., Franz N., Maringer F.J., and Gerzabek M.H. 2009. Datingof soil layers in a young floodplain using iron oxide crystallinity. *Quaternary Geochronology*, 4: 260-266.
- 15-Mbagwu J. 2003. Aggregate stability and soil degradation in the tropics. *Geoderma*, 3-21.
- 16-Mirabella A., and Carnicelli S. 2003. Iron oxide mineralogy in red and brown soils developed on calcareous rocks in central Italy. *Geoderma*, 55: 95-109.
- 17-Munch J.C., and Ottow J.C.G. 1983. Reductive transformation mechanism of ferric oxides in hydromorphic soils. *Environment Biogeochem Ecological Bulletins*, 35:383-394.
- 18-Norvel W.A., and Lindsay W.L. 1982. Estimation of iron (III) solubility from EDTA chelate equilibria in soil. *Soil Science Society American Journal*, 46:710-715.
- 19-Ogunsola O.A., Omueti J.A., Olade O., and Udo E.J. 1989. Free oxide status and distribution in soils overlying limestone areas in Nigeria. *Soil Science-Red Soils under Mediterranean Type of Climate: Their Properties Use and Productivity*. *Soil Science Society American Journal*, 147: 245-251.
- 20-Page A.L., Miller R.H., and Keeney D.R. 1982. Methods of soil analysis. p. 1159. Part2. 2nd Ed. Agron. Monogr. 9. ASA and SSSA. Madison, WI.
- 21-Rezapour S., Jafarzadeh A.A., Samadi A. and Oustan S., 2010. Distribution of iron oxides forms on transect of calcareous soils, Northwest of Iran. *Archives of Agronomy and Soil Science*, 56:165-182. (in Persian with English abstract)
- 22-Ritvo G., Avnimelech Y., and Kochba M. 2003. Emperical relationship between conventionally determined pH and insitu values in waterlogged soils, *Aquaculture engineering*, Elsevier, 27:1-8.
- 23-Samandi A. M. 2011. Vegetation effect on pedogenetic forms of iron and aluminium and mineralogical properties of basaltic soil in the southern guinea savanna of Nigeria. *Bayero Journal of Pure and Applied Sciences*, 5(1): 139 – 148.
- 24-Schwertmann U., and Taylor A.M. 1989. Iron oxides.p: 379 -438. In: Dixon J.B., and Weed S.B. (Eds). *Minerals in soil environments*. ASA and SSSA, Madison, Wisconsin.
- 25-Seta A., and Karathanasis A. 1996. Water dispersible colloids and factors influencing their dispersibility from soil aggregates. *Geoderma*, 74: 255-266.
- 26-Shao-Shan A., Yi-Mei H., Fen-Li Z., and Jian-Guo Y. 2008. Aggregate characteristics during natural revegetation on the Loess Plateau. *Soil Science Society of China*, 18(6): 809-816.
- 27-Sharma B.M., and Yadava J.S.P. 1986. Leaching losses of iron and manganese during reclamation of alkali Soil. *Soil Science*, 142(3).
- 28-Sherman G.D., Matsusaka Y., Ikawa H., and Uehara G. 1964. The role of amorphous fraction in the properties of tropical soils. *Agrochemical*. 7: 164-163.
- 29-Six J., Conant R., Paul E., and Paustian K. 2002. Stabilization mechanisms of soil organic matter: Implications for C-saturation of soils. *Plant and Soil*, 24 (155-176).
- 30-Stonehouse H. B., and Arnaud R. J. St. 1971. Distribution of iron, clay and extractable iron and aluminum in some Skatchewan soils. *Canadian of Journal Soil Science*, 51: 283-292.
- 31-Stoops G., and Eswaran H. 1985. Morphological characteristics of wet soils. P. 177-189 In: *Wetland soils: Characterization, classification, and utilization*. Los Banos, Philippines.
- 32-Torabi Golsefid H., Eghbal K.M., and Givi J. 2000. Iron oxide coating characteristics on root surface in the East of Guilan Province, Northern Iran. *Journal Soil and Water Science*, 14: 121-129. (in Persian with English abstract)

- 33-Torabi Golsefidi H. 2001. Genesis, classification and suitability evaluation of wetland soils for rice cultivation on different landforms in Guilan Province, Northern Iran. Isfahan University of Technology, College of Agriculture. Ph.D. Thesis, 485p.
- 34-Torabi Golsefidi H., Eghbal K.M., and Givi J. 2003. Morphology and Micromorphology of Paddy Soils on different landforms in Guilan Province, Northern Iran. P. 119-121. Article collections of 8th Iranian Soil Science congress. Rasht, Iran
- 35-Verheyen W., 1973. Formation, classification and land evaluation of soils in mediterranean areas. University of Gent, 122pp.
- 36-Zeng-Yei H., and Zeng-Sang C. 2001. Quantifying soil hydromorphology of a Rice-growing Ultisoltoposequence in Taiwan. Soil Science Society American Journal, 65:270-278.

The Effect of Water Table Fluctuation and its Salinity on Fe Crystal and Noncrystal in some Khuzestan Soils

M. Pajohannia¹- M. Chorom² - S. Jafari^{3*}

Received: 09-06-2014

Accepted: 11-04-2016

Introduction: Iron is found in different forms in the soil. In the primary minerals, iron is found as Fe^{3+} or Fe^{2+} which converted to Fe^{2+} and released in unsuitable reduction conditions. Minerals such as sulfide or chlorine and bicarbonate can affect and change the different forms soil Fe. FeAs these elements are abundance in groundwater or soil, they are capable to react chemically with Fe and change different Fe forms and also may deposit or even leach them by increasing its solubility in the soil. Water table fluctuation is a regular phenomenon in Khuzestan that Fe forms change under these situations. The study of Fe oxide forms and its changes can be applied for evaluation of soil development. Therefore, the aim of this study is the water table fluctuation and its quality effects, and some physio-chemical properties on Fe oxides forms in non-saline and saline soils in Khuzestan.

Materials and Methods: Soil samples were collected from two regions: saline (Abdolkhan) and non-saline (South Susa) regions. soil samples were collected from all horizons of 12 soil field studied profiles . The samples were analyzed for soil texture, pH, EC (soil: water ratio 1:5), organic carbon and aggregate stability (Kemper and Rosenau method). Fe forms also were extracted by two methods in all samples: di-tyonite sodium and ammonium oxalate extraction. Fe oxalate extracted was related to Fe_o (non crystal Fe) and Fe_d - Fe_o was related to Fe_c (crystalline Fe). The Fe content were determined by atomic absorbtion spectrophotometer (AAS). Data were analysis in SAS and Excel software and results were presented.

Results and Discussion: The results showed that texture were loamy sand to silty clay loam, OM was very poor (0.1-0.7%). The soil salinity was also 2.8-16.8 dS/m. Calcium carbonate equivalent was 38-40%. All pedons were classified in Entisols and Inceptisols according to Keys to soil taxonomy (2010). The results showed that the proportion of Fe with oxalate to di-tionite treatments was different regarding the salinity, texture, organic matters, cultivation and the water table fluctuation. The total Fe content in the middle layers had permanently increased due to the groundwater fluctuation levels and this caused the creation of mottle in this layer. All saline soils had saline subsurface water. The salinity has caused that the effective microorganisms have not been activated on the reduction processes in some profiles and the Fe deposit more in the Fe^{3+} forms. The Fe was found more in non-crystal form in saline regions, but it was in the crystal form in non-saline regions which indicated the suitable conditions for Fe's nodule formation. For example, when soil salinity decreased from 14.9 to 8.1 dS/m, Fe_c increased from 460.1 to 497.8 mg/kg soil. With increasing the amount of clay, and cultivation periods, the Fe_d content has also been increased. The Fe_o/Fe_c ratio in undeveloped soils was higher than developed soils. This ratio was low in non-saline soil and was high for saline soil. this indicates that non-saline soil had more development than saline soils. The maximum amount (1.6) was belonged to saline soil and minimum was for no saline soils. With increasing in soil age, tillage periods and clay content this ratio was decreased., statistical analysis Also showed that there was significant difference between Fe_c and Fe_o in saline and no saline soils. Also, with increasing in salinity, Fe_c content decreased and Fe_o increased. aggregate stability was also increased with increasing Fe_c content.

Conclusions: The Fe_o content was more in surface of saline soil than subsurface when pedon was ponded and saturated from surface. Fe_o was very higher in saline soils than no saline soils. Fe_c had not significant difference between saline and nonsaline soils. Salinity decreased Fe_c and increased Fe_o content in soils. Fe_o/Fe_c ratio of saline soils was 4 to 5 times fold of non-saline soils. Increasing Fe_o/Fe_c ratio in saline soils and decreasing in this ratio in nonsaline soil showed that nonsaline soils had more development than saline soils. Organic matter was more effective in Fe_o and Fe_c contents in nonsaline soil than saline soils. Also, Fe_c content increased with increasing clay content in all horizons that this shows that mottling and more Fe concentration in nonsaline soils.

Keywords: Fe Crystal, Mottle, Salinity, Subsurface Water

1 and 2- Graduated student and Profesour of soil Science, Shahid Chamran University of Ahwaz

3-Associate professor, Ramin agriculture and Natural Resources University of Khuzestan

(*-Corresponding Author Email: siroosjafari@yahoo.com)